

Sønningss store kveld

Andreas Sønning fortalte stolt i fjor at han prøvde å få de franske stjernerne Rany Boechat og Pierre Blause til Norske Sommeretter. Onsdag kveld gikk drømmen i oppfyllelse.

Konserten på Strand Hotel onsdag kveld var den andre i konsertserien «Med løs snipp» i år. Første 'vel' den spilte de det samme programmet i Minneralparken på Eyle, mens ferdien etter Strand Hotel gikk videre til Søgne Gamle Prestegård før den ble avsluttet på Lindesnes Fyr-museum i går kveld.

Fortfrende latinsk

Kunstnerisk ansvarlig Andreas Sønning og daglig leder Kjell Rune Nakkestad i Nordiske Sommeretter hadde på forhånd lovet smektende klassiske perler, suggerende og eggende latinrytmer og virtuose musikere med mye spilleglede. Dette skulle så presenteres i en uformell setting som virkelig skulle sette sommerstemningen for tilhørerne.

Rammen omkring konserten var den aller beste med en fantastisk varm, flott og vakker sommerkveld i den idylliske balsalen på Strand Hotel. Det vakre, duse lyset på scenen bidro også til å understreke sommerstemningen.

Det gjorde i aller høyeste grad musikerne og musikken også. Sangeren Rany Boechat, fiolinisten Pierre Blause og pianisten Sveinung Bjelland åpnet konserten med «Il re pastore» av Mozart og satte med det standarden for kvelden. Dette var utrolig vakker, var og myk kammermusikk som absolutt understrekte det sommerlige. I neste nummer briljerte også Boechat med sangen «Una voce poco fa» av Rossini. Den latinske musikken kom først i tredje nummer med Haakon Thelins kontrabass-spill og Remy Jousseles gitarer i Flamencoballaden «Caminos» av Pedro Soler. Dette stykket, med tema helt fra middelalderen, startet sakt og rolig, før de typiske flamencorytmenes slo ut i full blomst.

FORFØRTE. Rany Boechat forførte publikum.

Etter hvert var programmet i første avdeling innom både Spania med kastanjetter og Argentina før det avsluttet med den «selvsagte» «Summertime» av Gershwin.

I denne første avdelingen holdt musikerne et svært høyt nivå. Det er derfor ikke vanskelig å forstå at Andreas Sønning var både stolt over å få presentere de ulike musikerne på hjemmebane eller at han liker å spille med dem.

Ikke helt stø på rytmen

I andre avdeling skulle de få vise litt mer personlige sider og musikk som de ikke opptrer med til vanlig på de internasjonale konsertscenene. De var innom både siggynermusikk, jazz og mer latinmusikk. I denne avdelingen var det akkurat som om både stemningen og kvaliteten forandret seg. Det sommerlige kammermusikkpreget ble skjøvet i bakgrunnen. Dessverre var ikke Rany Boechat helt stødig heller når hun

I SITT ESS. Andreas Sønning (til venstre) i sitt ess på scenen med fløyta, sammen med Sveinung Bjelland på klaver og Remy Jousseleme på gitar.

skulle holde rytmen på et par av nummerne. Dette ble særlig tydelig i stykket «Rosa» av Dorival Caymmi. Musikerne fant ikke rytmen sammen, og særlig Rany Boechat sakkert mer og mer på rytmeinstrumentet sitt.

Etter at det ordinære programmet var over, sang Boechat «Girl

from Ipanema» på portugisisk som ekstranummer. Dette til langvarig klapping.

Det virket altså som om publi-

kum var svært fornøyde med det de hadde fått høre, men det var litt synd at kvaliteten sank litt i andre

avdeling. Det førte dessverre til at dette ikke ble den ekstraordinære

kvelden som ble lovet i første avdeling, og som hele stemningen inviterte til. Men første avdeling var strålende.

Kjetil Karlisen
kjetil@gat.no